

Punkt 20.

Orientering om mulige udgifter forbundet med aftaler eller påbud om drift af arealer i Natura 2000-område

2018-044714

By- og Landskabsforvaltningen fremsender til By- og Landskabsudvalget orientering om sager jf. naturbeskyttelseslovens § 19 b - § 19 g om afgørelse og udbetaling af erstatning til lodsejere i Natura 2000-områder.

Beslutning:

Til orientering.

Vibeke Gamst var fraværende på grund af deltagelse i møde i Familie- og Socialudvalget.

Helle Frederiksen og Per Clausen var fraværende.

Sagsbeskrivelse

Baggrund

I perioden 1990-2002 har en række jordbrugere indgået aftaler om miljøvenlig drift af landbrugsarealer (kaldet MVJ-aftale videre i teksten). Aftalerne har haft en periode på 5, 10 eller 20 år. For de fleste aftaler er der mulighed for at genoptage den tidligere drift ved aftalens udløb.

Inden for Natura 2000-områder kan der være tale om arealer, der som følge af MVJ-aftalen har opnået en tilstand, som har betydning for Natura 2000-områdets bevaringsstatus. Udløb af MVJ-aftaler inden for kommunens Natura 2000-områder kan som følge heraf medføre en udgift for kommunen i form af udbetaling af en kompensation eller erstatning til ejer som følge af fremtidige krav til driften af de pågældende arealer.

Kommunens forpligtigelse følger af naturbeskyttelseslovens § 19 b - § 19 g. Lodsejere har pligt til at anmelde visse aktiviteter på deres arealer i Natura 2000-områder (§ 19 b), uanset om der har været indgået MVJ-aftaler på arealerne. Med anmeldelsesordningen har kommunen mulighed for at vurdere en række nærmere beskrevne aktiviteter virkning på Natura 2000-området, før de sættes i gang. Kommunen tager stilling til, om en påvirkning kan udelukkes, eller om påvirkningen er uden betydning for det udpegede område, og aktiviteten derfor kan gennemføres, eller om der er behov for at begrænse eller stoppe aktiviteten af hensyn til arter og naturtyper, som området er udpeget for at beskytte.

Kommunen kan mod en kompensation indgå en frivillig aftale med ejeren om driften af arealet (§ 19 c).

Kan der ikke opnås en frivillig aftale, skal kommunen pålægge ejeren den drift, der er nødvendig for at realisere Natura 2000-planen (§ 19 d). Lodsejer har krav på erstatning for de tab, som kan godtgøres i forbindelse med afgørelser om at begrænse driften af et areal. Erstatningen beregnes på samme måde som ved fredningserstatninger som tab af nedgang i handelsværdi (§ 19 g).

Status på MVJ-aftaler

Der resterer i kommunen i alt 200 ha inden for Natura 2000-områderne, som er omfattet af MVJ-aftaler, der udløber frem til og med 2022.

I perioden 2008-2017 er der modtaget 20 anmeldelser om en påtænkt driftsændring, og heraf har 4 sager givet anledning til udbetaling af erstatning for i alt ca. 12 ha. I den ene sag blev der alene indgået en midlertidig aftale om erstatning for driftstab, som i perioden 2011-2015 beløb sig til i alt 53.700 kr. I to sager er der indgået frivillige, endelige aftaler om driften mod kompensation på i alt 257.530 kr. for ca. 6,5 ha. I den sidste sag kunne ikke opnås forlig om en frivillig aftale, og derfor traf kommunen afgørelse med påbud om drift og en erstatningsfastsættelse. Afgørelsen blev påklaget, og klagenævnet har den 7. maj 2018 stadfæstet kommunens afgørelse for så vidt angår den påbudte drift, men har på baggrund af vurdering fra SKAT ændret kommunens erstatningsfastsættelse på 138.400 kr. til 294.100 kr. for 3,5 ha.

Konsekvenser

Ved gennemgang af de resterende MVJ-aftaler, som vil udløbe indtil 2023, er det vurderet, at der ud af de 200 ha er i størrelsesordenen op til 3 ha, hvor det vil være i strid med Natura 2000-forpligtigelserne at ændre driften. Hvis lodsejerne i disse sager ønsker at genopdyrke arealet, skal kommunen arbejde for, at der indgås en frivillig aftale (mod kompensation) eller pålægge lodsejer en drift mod udbetaling af erstatning.

Den samlede omkostning frem til 2023 skønnes at være under 300.000 kr. Kommunen er ikke blevet særskilt kompenseret fra staten for denne omkostning, idet den er forudsat afholdt fra kommunens naturforvaltningsbudget. Loven giver mulighed for, at staten kan give tilskud til aftaler, men staten har hidtil afslået at give tilskud i erstatningssagerne.